

Uddeling til Præmielaan. Efter Ministeriets Foranstaltning beregnes Tilskuddet fra Statens Side til de forskellige Landsdele i Henhold til Landbrugshusenes Antal, og man kræver af de paagældende Organisationer, at Fordelingen skal ske i Henhold til en i statistisk Aarvog opført Beregning. For Sjællands Vedkommende bliver det Beløb, der kan ydes pr. Landbrugshus, 47 Øre. Der findes i Københavns Amt 2,106 af de paagældende Landbrug, saaledes at det Beløb, der kan ydes i Præmielaan, bliver 19 Kr. 79 Øre pr. Landbrugshus. I Sorø Amt findes der 4,180 tilsvarende Landbrug; det bliver for disse Landbrugs Vedkommende et Beløb af 14 Kr. 45 Øre pr. Brug. I Præstø Amt er Antallet 5,062; her bliver det tilsvarende Beløb 11 Kr. 45 Øre; det er det Beløb, der kan ydes til en kvalificeret Ansøger som Præmielaan i Præstø Amt. Saa vidt jeg forstaar mig paa Forholdene, tror jeg at turde sige, at det er jo knapt til Anskaffelse af en Trillebør. Hvis man har tænkt sig at ville fremhjelpe Husmandsbrugene i særlig Grad ved disse Laan, tager man sikkert fejl. Men der er en Hage til, som jeg er bleven gjort opmærksom paa i min Valgkreds, hvor de organiserede Husmænd udtale deres Misfornøjelse med den paabudte Fordeling; det er dette, at idet man lægger den i statistisk Aarvog anførte Beregning til Grund, medregnes til de Landbrugshuse, som Ministeren altsaa her henviser til, saadanne Landbrug, hvortil der hører indtil 54 Tdr. Land. Men ærede Medlemmer, der ere kendte her paa Sjælland, hvor vi glædeligvis have forholdsvis gode Jorder, ville forstaa, at en Landbruger med 54 Tdr. Land Jord i Almindelighed ikke anses for at være Husmand. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt Ministeren er paa det rene med, at man ikke kan anvende den Fordelingsmaade, som her er blevet krævet, og jeg har, som sagt, ønsket at gøre opmærksom paa det, efter at der derom er sket Henvendelse til mig. Jeg tror i og for sig heller ikke, at Ministeren vil have noget imod at tage hele dette Spørgsmaal op til nærmere Undersøgelse.

Inden jeg forlader Landbrugsministeren, vil jeg gerne slutte mig til de anerkendende Ord, som lød fra det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) med Hensyn til de Foranstaltninger, der ere truffne fra Landbrugsministeriet med Hensyn til Mund- og Klovesygen. Jeg ved, at disse Foranstaltninger have vakt almindelig Anerkendelse, og jeg slutter mig til de Udtalelser, der have lydt, blandt andet fordi jeg tror, det er gavn-

ligt, at det fra det danske Landbrugsministeriums Side slaas fast, at en stor Del af den Sygdom, der omtales i Bladene med Hensyn til Kvæget, og som ofte nævnes til Skade for vort Landbrug og vor Udførsel, kommer ude fra. Det er gavnligt, at Landbrugsministeriet netop henviser til, at det ikke er her i Landet, man tolererer Forhold, der fremme denne Smittes Udbredelse. Endvidere er det glædeligt, at det fra Landbrugsministeriets Side er godtgjort, at den paagældende Smitte i enkelte Tilfælde endogsaa er kommen ude fra, fra det Land, hvor man lejlighedsvis søger netop at udnytte Mund- og Klovesygen til Skade for vort Landbrugserhverv, til Skade for vor Udførsel. Jeg vil altsaa gerne slutte mig til den Anerkendelse, det ærede Medlem fra Sæby i Dag i saa Henseende udtalte overfor Landbrugsministeren.

Saa har jeg en Henvendelse til Ministeren for offentlige Arbejder. Den højtærede Minister udtalte i forrige Samling foranlediget ved en Henvendelse fra min Side, at det var hans Agt at fremme Anlægene af de i 1908 vedtagne Statsbaner i Overensstemmelse med de Grundsætninger, der vare udtalte i den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, saaledes at der hvert Aar kom 2½ Mill. Kr. til Anvendelse til disse nye Statsbaneanlæg. Denne Udtalelse glædede mig, og jeg tror ogsaa at turde sige, at Ministeren har søgt at fremme disse Anlæg i Overensstemmelse med, hvad han den Gang sagde, men der er jo ved den i 1908 vedtagne Jernbanelov det at bemærke, at en af de Statsbaner, hvis Anlæg man fra mange Side imødesaa med Interesse, nemlig Banen fra Vigerslev til Køge, nu er bortfalden, idet de Kommuner, som ere interesserede i denne Bane, ikke indenfor den i Loven foreskrevne Frist have set sig i Stand til at skaffe det Tilskud, som Lovgivningsmagten krævede af Kommunerne og de private, nemlig 100,000 Kr. pr. Banemil. Jeg har imidlertid nu bragt i Erfaring, at der nede paa den paagældende Egn er et Arbejde i Gang for paa ny at faa denne Bane optaget paa Jernbanelov og faa den frem forud for de Anlæg, til hvilke Kommunerne og de private have skaffet Tilskud til Veje indenfor den i den oprindelige Lov fastsatte Frist. Jeg vil nu gerne henstille til den højtærede Trafikminister, at han ikke tager Hensyn hertil, men fortrinsvis imødekommer de Kommuner og de Egne, der i rette Tid, altsaa inden 1. Januar 1910, have fremskaffet det Tilskud, Lovgivningsmagten har krævet. Det forekommer ikke mig, at man bør udskyde Anlægget af Baner, hvor de Forudsætninger, ud fra hvilke Loven er